

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

LXXXI. Ecce! dedi faciem tuam valentiolem faciebus eorum, & frontem tuam duriorem frontibus eorum: ut Adamantem, & ut filicem dedi faciem tuam: ne timeas eos, neque metuas, à facie eorum! Ezech. c. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

didā, ex quā Verbo incarnando vestis humanitatis conficienda erat, ac velum mundissimum, quod contingere debebat Divinitatem, absque omnī peccato, frustratis deceptoris insidijs, immaculata remansit.

* *

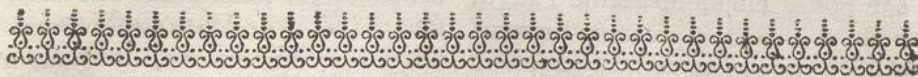
§ 7. *Anagramma.*

DEI AVLā, absqVe Labe 560.
DICenDa.

Neo-nata Regia! Te Aulam puram dicimus.

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiā plena, Dominus tecum

De Conceptā Sacrā Deiparā.

CONCEPTUS LXXXI.

§. I. *Scriptura.*

561. VIRgInIs sIne Labe frons,
fortIor aDaMante, &
sILICE.

Ezech. c. 3. v. 8. & seq. *Ecce dedi faciem tuam valentiorē facieb⁹ eorum, & frontem tuam duriorē frontib⁹ eorum: ut adamantem, & ut silicem dedi faciem tuam: ne timeas eos, neque metuas à facie eorum.*

Singularē in gratiā firmitatem, ac infractam in omni bono constantiam, præ omnibus alijs Adamī posteris, MARIÆ collatam, de prædicaturus ipsemet bonorum omnium largitor DEUS, hujusmodi se verbis, per os Ezechielis explicat: *Ecce dedi faciem tuam valentiorē facieb⁹ eorum, & frontem tuam duriorē frontib⁹ eorum.* quid enim aliud per faciem, ac frontem intelligendum, quàm primum illud instans, quo per conceptionem, in mundum hunc immundum, seu poti⁹ in hanc lachrymarum vallem, primos Virgo obtutus conjecit? hic nimirum, primā statim fronte, valentiorē se omnibus sola exhibuit; dum enim reliqui, in fronte conceptionis, velūt à Davide quondam Goliathus, miserè fuere percussi, ac in peccati origina-

lis maculas, toto corpore, & animā dejecti, hujus foli⁹ frontem reliquorum frontibus duriorē reperit inimicus, nec deicere eam poterat, quæ adeò singulariter à Numine præservante erat confortata. Scire cupimus, quàm singulariter fuerit præ alijs confortata? En! sequitur Textus: *Ut adamantem, & ut silicem dedi faciem tuam.* Porro, si Plinio fides, hæc de Adamante scribit: *Adamas diu non nisi Regibus, & ijs admodum paucis cognitus.* & cui unquam obtigit immaculatè fuisse

Histor.
Nat. lib.
37. c. 4.

conceptum, quàm Regi Christo, ejusdemque Sanctissimæ Matri, Beatorum omnium Reginæ? Rex inter gemmas Adamas vocatur, ob invictam fortitudinem, nulli alteri communem: sic Regina omnium Heroum, & Heroinarum MARIA, in fortitudine superat incomparabiliter omnes, quæ accinxit fortitudine lumbos suos, cujus fortitudo, & decor indumentum ejus, quæ sola ijs verbis gloriari potest: *Mea est fortitudo.* Quòd si (teste D. Alberto Magno, de virtute lapidum) *Adamantem formavit DEUS, ut mirabilia sua, & potestatem infinitam incredulis notam faceret:* ubi magis, quàm in formatione purissimæ animæ Virginis Genitricis, mirabilia sua, & potestatem infinitam demonstravit Omnipotens? veruntamen si Adamas (referente Petro Berchorio) *ita est durus*

Prov. 31.

v. 17.

v. 25.

Prov. 8.

v. 14.

L. II. c. 40.

L. de pro-
priet. rer.Serm. 2.
de B. V.

c. 9. v. 4.

Cant. 8.
v. 6.L. 1. de
nat. ani-
mal.

ut nulli penitus cedat materia; quia nec ferro frangitur, nec igne calefcit: adamantina Deiparæ frons, in Conceptione purissimâ, nulli cessit violentiæ peccati. Dicitur nimirum Adamas *gemma reconciliationis & amoris*, & talis omninò fuit MARIA, quæ quamprimùm incepit esse, eodem instanti, adeò amore suo DEUM inescavit, ut ejus postea Filium ab æterno Paterni finis accubitu, in gremium suum atraxerit: ut non immeritò à Seraphico Doctore MARIA dicatur *Adamus Verbi*; quia sicut Adamus ad se ferrum trahit, sic MARIA ad se deduxit de supernis Verbum DEI. O frontem igitur felicem! quia frontem Adamantinam, omnibus aliorum, etiam Sanctissimorum virorum, frontibus valentior!

Lubet hic, pro demonstrando, MARIAM inter, & alios Sanctos discrimine, duo Sacræ Scripturæ loca, primâ fronte contraria, in medium adducere: manifestaturus enim Deus *Apocal. c. 7.* quinam essent fideles, ac veri ejus servi? dixit: tales in fronte, sigillo Divinæ gratiæ esse obsignatos: *quoadusque signemus servos DEI nostri, in frontibus eorum.* quibus hæc subjunxit verba Propheta *Ezechiel: Signa Thau, super frontes virorum, &c.* Totum oppositum alibi in Scripturâ legitur; præterquam enim, quod MARIA dicatur habere frontem duriorē frontibus eorum, ait insuper Spiritus Sanctus, illam quoque à DEO Divinæ gratiæ sigillo obsignatam esse, non quidem in fronte, sed in corde: *Pone me ut signaculum, super cor suum!* quid quæso hoc significat, alios Sanctos obsignatos in frontibus eorum, MARIAM super cor suum? cur non omnes simul aut in fronte, aut in corde? Ut nimirum intelligeremus, quòd quemadmodum (teste Aristotele) natura in generatione, & formatione hominis, ante omnia primò efformat Cor, tanquam necessarium humanæ structuræ fundamentum, ut sit parens spirituum vitalium, fornax caloris naturalis, principium motus, & unica vitæ causa: Cor est primum vi-

vens: deinde primùm procedit ad alias corporis partes: tandem, & ultimò format caput, tanquam realem, & veram sensuum sedem; sic reliqui Sancti, Deique servi obsignati quidem fuerint, sed non nisi in frontibus, id est, postquam nati, vel saltem perfectè formati, ut Joannes Baptista, diu post conceptionem Sanctificatus, juxta illud: *Hic mensis sextus est illi.* At MARIAM illis omnibus longè valentiorē, obsignatam fuisse, non in fronte tantum, ut illi, sed in corde, adeò, ut licet nondum perfectè formata, quamprimùm incepit esse, signata, sigillata, ac præservata fuerit ab omni culpâ, nec unquam principiârit vivere, quin simul omnî adamante, & silice fortior, excluso omnî peccato, principiârit esse gratiæ, amorisque Divini. En! quomodo facies MARIE fuerit valentior faciebus eorum, & frons adamantina fortior frontibus eorum. Ah! utinam nos, qui in peccato vivere cœpimus, saltem in gratiâ vitam claudamus, ac adamantinâ fortitudine, per immaculatam Deiparam obtentâ, hostibus nostris generosè resistamus! id sperare jubet Virginis in sibi devotos pietas; quemadmodum enim (teste Pierio Valeriano) *id insitum Divinitus habere fertur Adamas, ut mentem, animumque gestantis vano metu liberet,* ac ut Plinius addit: *Fortem facit hominem contra hostem.* sic MARIA immaculata, frequenter à nobis invocata, omnî nos malæ mortis metu liberabit, fortesque in extremâ luctâ victores efficiet.

S. 2. *Authoritas.*

PetrVs CoMestor, Certans pro pVritate Deiparæ. 562.

Non gaudet mundus, quòd Anna virum cognoverit, sed gaudet, quòd salutis suæ causam suscepit. & quia compellor dicere, non humores Joachim veneratur: sed quia MARIA concepta sit, gratulatur, cujus Conceptionis Sacramentum in spiritu prævidens Isaias ait: Egre-
rum

Luc. c. 1.
v. 36.de Ad-
mant.L. de
rer.

etur *Virga de radice Jesse, &c.* Tract. de Immac. Concept. ubi insigniter hoc mysterium deducit.

§. 3. *Ratio.*

563. PRIVILEGIA STABILI FIRMITATE
Constare Debent.

Juxta c. 1. & 2. q. 2. *celebritatem*, de Consec. dist. 3. *Privilegia perpetuâ firmitate constare debent*: hoc est, si sint personalia, quamdiu persona durat: si realia, quamdiu res durat; quia juxta c. *Privilegium* de Reg. Jur. in 6. L. unic. §. *ne autem*, C. de caducis tollendis, Privilegium personale finitur cum ipsâ personâ. & juxta L. *Imperatores ff. de publicanis*. Privilegia realia finiuntur cum ipsâ re, & tamdiu durant, quamdiu res durat. Atqui privilegium, de non comprehendi in generali pacto, inito à toto genere humano cum Protoparente, quoad contrahendum peccatum originale, & subeundam mortem animæ, Deipara habuit ab æterno, uti præfiguratum est in Esther, cui dictum: *Non morieris; non enim pro te, sed pro omnibus hæc Lex constituta est.* Ergo hoc B. Virginis privilegium ab æterno debuit suâ firmitate gaudere. Sed caruisset hac perpetuâ firmitate, si ad momentum contraxisset peccatum originale; quia talî modo fuisset annullatum, & infirmatum. Ergo Beata Virgo in omni instanti debuit fuissè immunis à peccato originali. Min. supraposita Prob. Privilegium, utpote personale, fuit annexum personæ determinatæ, nempe Matri: eo ipso enim, quod aliqua eligatur in Matrem DEI, collatum illi intelligebatur hoc privilegium. Atqui Beata Virgo ab æterno fuit electa in Matrem Christi, juxta illud: *Ab æterno ordinata sum.* Ergo ab æterno habuit hoc privilegium. Si objicias: Regulam hanc in multis fallere. Resp. id quidem verum esse, superveniente nempe novâ causâ: v. g. si quis privilegio abutatur, deli-

ctum committat, usum negligat, spatio decem annorum, oppositum faciat, &c. juxta illud:

Indultum tollit: Contemptus: Crimen: Abusus:

Oppositum factum: Damnum: Corpus variatum.

ut habetur in glossâ ejusdem c. Sed nihil horum reperitur in Beatâ Virgine. Ergò, licet in alijs sæpe fallere possit, tamen hic semper suum robur retinuit.

§. 4. *Historia.*

SOcIetas IESU, orDinata pro
Defensione ILLibata 564.
Deiparæ.

Alphonfus Rodericius, insignis pietatis, ex Societate Jesu Mariophylus, ab infantia DEUM timere edoctus, & MARIAM tenerrimo affectu colere assuetus, cum inter alias devotiones, Sacrum quotidie immaculatæ Conceptionis Officium, in Virginis Deiparæ honorem persolveret, adeò hunc pensum MARIA acceptum habuit, ut in ejus remunerationem, in extasin aliquandò raptus, mandatum ab eadem acceperit, ut laudabilem hanc consuetudinem suam publicaret, ipsumque, quod recitare assolebat Officium, alijs ad imitationem, prælo submitteret. Insuper (quòd maxime notandum) manifestare eidem dignata est: unam ex præcipuis institutæ Societatis causis, in Ecclesiâ fuissè, ut per hanc Societatem, immaculata ejus Conceptio fortiter, ac constanter defenderetur. quod quàm fervidè hodiedum adimpleatur, præter doctissimos libros, ex eadem Societate, in MARIÆ defensionem conscriptos, innumeræstantur Sodalitates, sub titulo immaculatæ Conceptionis utiliter institutæ, &c. *Paulus de Barri, in Anno Sancto. ad diem 9. Decemb. Calendar. B. V. ad Diem. 30. Octob.*

§. 5.

§. 5. *Symbolum.*

565.

NVLLa VIIs noCet
ADaMantI.

Non Adamas quamvis repetito frangitur ictu,
Quem nequeunt validi rumpere mille fabri.
Sic licet obijcias mille argumenta MARIÆ,
Conceptæ abs maculâ: Cor Adamantis habet.

Ut Adamantem, & ut silicem dedis faciem
quam, Ezech. c. 3. v. 9.

§. 6. *Antiquitas.*

566.

ADaMas, In AnnVLo regio
reLVCens.

DE Rege, ac Reginâ Navarræ
relatum in Historijs reperitur,
Adamantem illos pretiosissimum, in
annulo quemque suo, gestâsse, cui
mirâ arte inculpta videri poterant
duo illa magna Cœli luminaria, Sol,
& Luna, hâc subjunctâ, ac tenuis-
simis characteribus inscriptâ Epigra-

phe: *Simul, & semper.* Exprimere
nimirum per Adamantem hunc nil
aliud intendebant Regij hi conjuges,
quàm constantissimam inter se dilecti-
onem, ac tenerrimam ad invicem
affectionem. Per Solem verò, & Lu-
nam, fidem quandam mutuam, pe-
renniter, ac inviolabiliter duraturam
designabant. *Gabriel Simeon. Emblem.*
s. apud P. Pauletti ser. 4. post Dominic. 2.
Quadrag.

Adamantem hunc pretiosum, in
Regio Navarræ Conjugum annulo re-
lucentem, Regi potius Sæculorum
immortali, ac purissimæ Cœlorum
Reginæ, competere existimo; quis
enim nescit, anulum æternitatis
semper symbolum extitisse? & quæ
unquam creatura magis à DEO di-
lecta cognoscitur, quàm illa, quæ
ab æterno jam ordinata, ac in ejus
Matrem fuit destinata? Hinc fit,
quòd illa verè *pulchra, ut Luna, Cœ-*
lesti Soli perpetuâ fuerit charitate
conjunctissima: ut de utroque dici
omni tempore posset: simul, & semper.
adeò, ut nullum excogitare momen-
tum valeas, quo per peccatum ali-
quod, sive originale, sive actuale,
MARIÆ fuerit à DEO separata, sed
potiùs dici indubitanter possit, & de-
beat, *simul, & semper* cum Filio suo
Divino pura, *simul & semper* cum eo-
dem Sancta, *simul & semper* cum eo-
dem immaculata.

§. 7. *Anagramma.*

ConCepta Virgo, DEVM 567.
parls!

Anteà immaculata Virgo: en Deum parls!

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De